

דף מידע

2284

פרשת "שמות"

"וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ" (א', י"ב)

מעירים על פסוק זה חכמי ישראל:

בפסוק לא נאמר "וכאשר יענו אתו כן רבה וכן פרץ", אלא נאמר "כן ירבה וכן יפרץ" בלשון עתיד, מכאן נמצאנו למדים שהתורה אינה מדברת רק על בני שבמצרים אלא על ישראל שבכל דור ודור, בכך נתן הקב"ה הבטחה מפורשת לעם ישראל שלא יירא ולא יפחד משונאי ישראל וככל שיוסיפו השונאים לענותו "כן ירבה וכן יפרץ". (מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

נר זיכרון

ברכה גורן ז"ל - כ"ד טבת תשס"ה

גב' יוכבד מישור ז"ל - כ"ו טבת תש"ן

משתתפים בצערה

של חברתנו

רחל בן יהושע ובני משפחתה

על מות אחיה אריה ז"ל

ברוך דיין האמת

אבלים וכואבים

את פטירתו של חברינו

דויד מיידנר ז"ל

שהשמחה במעונם

מזל טוב

לנעמי ולמשה פורת להולדת הנינה, נכדה לענת וישראל, בת ליעל וליעקב.
למשה ולנעמי פורת ולכל המשפחה להולדת הנין, נכד ליוכבד ולבנצי, בן לצופית ולישי.
לרחל ולאבי פרדליך ולכל המשפחה להולדת הנכד, בן ליוסי ולהגר.
לאסתר וליצחק דישון ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה לשלומית, בת לרוני ולארז.

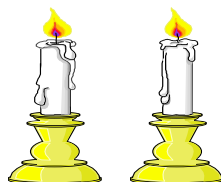

תורנות מרפאה: עדימור להתקשרות מהנייד: 054-4478856, להתקשרות מטלפון רגילונייה- 2580 #
נהג אמבולנס: מוקד מד"א - 101.

זמני שבת

16:15	הדלקת נרות
16:35	מנחה וקבלת שבת
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:26	צאת השבת

דוד בן ברוך מייזנר ז"ל - דברי הספד שנאמרו בלויה ע"י שלמה סמסון

כאשר נפטרו בזמנם משה גורן ופנחס קנר – זיכרונם לברכה – שעבדו במשך עשרות שנים – יחד אתך, דוד, בשטחי אשרפיה, עליהם הוקמה קבוצת שלוחות - החבר אשר נתבקש להיפרד מהם בשם הקבוצה ביקר אצל בני המשפחה כדי לאסוף פרטים אישיים הראויים להספד.

הפעם – אנחנו כולנו משפחתך ואנו יודעים שהיית: "הולך תמיד ופועל צדק ודובר אמת בלבנו – לא רגל על לשוננו – לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד".

נולדת בירח האיתנים תר"צ – סמוך לפרשת נח, שהיה צדיק בדורותיו. יש מרבותינו שמפרשים זאת לזכות ויש מהם שמפרשים זאת לגנאי. אנחנו מלווים למנוחת עולמים צדיק בכל דבריו וחסיד בכל מעשיו.

דוד מייזנר נולד באוקטובר 1929 בברלין – בן יחיד לאביו – הצייר המפורסם לודוויג מייזנר בן ה-45 ולתלמידתו הציירת אלזה לבית מאייר.

עם עלייתם של הנאצים לשלטון לודוויג נרדף גם כיהודי אבל בעיקר כאקספרסיוניסט וציוריו נכללו בתערוכה הנוודדת הנאצית "אמנות מנוונת" (Entartete Kunst) יחד עם ציוריהם של שאגל, פיקסו, מודליאני ואחרים. בתנאים אלה המשפחה העדיפה להסתלק מברלין ועברה לקלן (Koeln), שם לודוויג שימש מורה לציור בבית הספר היהודי.

אחרי ליל הבדולח דוד צורף לטרנספורט ילדים (Kindertransport) לאנגליה.

הוריו קיבלו אישור כניסה לאנגליה בקיץ 1939 סמוך לפרוץ מלחמת העולם השנייה, אבל למעשה לא התאפשר הרבה קשר עם ההורים.

אחרי מספר שנים במשפחה אנגלית "מאמצת", דוד הצטרף להכשרת בח"ד ועלה לארץ בשנת 1951 כחבר הגרעין האנגלי-הולנדי שהגיע לשלוחות.

בהיותו בארץ ואמו באנגליה היה ביניהם קשר מכתבים רצוף והוא ביקר אצל אמו מספר פעמים.

בשנים האחרונות הורע מצבו הבריאותי אך הוא שמר על ההומור השנון שלו ועל כל מצווה קלה כחמורה. הוא לא פתח בקבוק יין, אשר אהב, מבלי לפענח את האותיות הזעירות של הכשרים השונים והוא לא התיישב בסוכה בלי לבדוק אם אין מעליו קישוטים חוצצים – בינו ובין הסכך.

שני עוזרים נאמנים – במסירות אין קץ דאגו לו עד ליומו האחרון. גם הם ודאי לא ישכחו לעולם את האיש המיוחד הזה שהלך מאיתנו. תודה לכם מקרב לב.

זכותו יגן עלינו - ת. נ. צ. ב. ה.

אֲשֶׁרֵי תְּמִימֵי-דָרְךָ, הַהֲלָכִים, בְּתוֹרַת ה'.. (תהלים קיט)

דָּוִד מֵיִדְּנָר תְּמִיד הִקְדִּים לְשִׁלּוֹם
הוֹשִׁיט יָד וְשָׂאֵל לְכִרְיָאוֹת הַזְּנוּלָת
בְּמַחֹ צֵמָא הַדְּעַת, הִזְיָה לְכָל הָעוֹלָם מְקוֹם
הוּא הִזְיָה מֵה שְׁמִכְנִים הַיּוֹם: "סוֹצִיָּאֵל דְּמוֹקְרָט".

הָאֲתָרוֹן שְׁחֹזר הַבֵּיתָה מִן הַשְּׂדֵה
לְדָלוּל עֲשִׁבִיָּה הוֹפִיעַ רֵאשׁוֹן
וְאִם פְּאָבָה לוֹ הַרְגֵל, הִזְיָה גַם לְשִׁטַח מְדָדָה
קִדְשֵׁת הָעֵבֹדָה לֹא הִיָּתָה אֲצִלוֹ בַק רְעִיּוֹן.

כְּרוּכִים הָיוּ אֲצִלוֹ פְּרֵי הָאֲדָמָה וְאָרְץ יִשְׂרָאֵל
מְצוּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּאָרְץ, תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת
"נוֹטֵל מִן הַפְּרוֹת יוֹתֵר מֵאֲחָד מֵמֵאָה"... הִזְיָה מְמַלְמֵל,
וְהַבְּרָכָה עַל הַפְּרִשֵׁת תְּרוּמוֹת הָיוּ מִפְּצוֹת גּוֹלָת כָּל הַדּוֹרוֹת.

שְׂכַרְתִּי אֶת רְגְלֵי בְּדָרְךָ הֲלֹא סְלוּלָה בְּבִאֵי לְרֵאשׁוֹנָה לְשִׁלּוּחוֹת
הַצְּרִיפִים וְהַמְגִדֵל נִצְבּוֹ סוּף, סוּף עַל רֶקַע הַגְּלָבוּעַ
תַּעֲלָת הַהִשְׁקִיָּה הַשְּׁתַּעֲרָה מִימִינֵי מוֹל עֵינֵי תִלְתָן יִרְקוֹת
וּמִתוֹךְ הַפִּיִם הַתְּרוּמָם פְּתֹאֵם אָדָם, כְּאִילוֹ הוּא מְבוּעַ

הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ הַנוֹטְפֶת מִרְחוֹק :

"שִׁלּוֹם לְךָ"

קוֹרְאִים לִי דָוִד מֵיִדְּנָר. "

אֲשֶׁרֵי תְּמִימֵי דָרְךָ.

ראובן ארצי.

הספד על דוד מיידנר / דברים שנאמרו בלווייה ע"י הרב מיכאל סטבון

הימים ימי חודש מנחם אב... שנת תשס"ה... הרכב בו נסעתי עוצר לאחר נסיעה ארוכה לקראת ראיון ומפגש ראשון עם מנהלי הקהילה. דלת הרכב נפתחת. אני יורד... השמש בשמים קופחת. רגלי דורכות פסיעות ראשונות על אדמת שלוחות, ומולי ניצב רבה של שלוחות, דאז, הרב יוקי ולידו היית אתה דויד שואל שאלה בהלכה... עשינו היכרות קצרה. איחלת לי ביראת כבוד ברכת הצלחה. והלכת לדרכך. פסעתי לעבר משרדי המשק, עם הרב יוקי ואז הוא פנה אלי ואמר לי: "ראית את היהודי הזה?... שמו דויד מיידנר. אתה עוד תזכה להכיר אותו...". ר' דויד היקר. שמונה שנים חלפו... ואכן אני חש שזכיתי, אבל רק במעט, להכיר משהו מאישיותך הקסומה....

הרב סולוביצ'יק בחיבורו הראשון שזכה לפרסם, מתאר את דמותו של "איש ההלכה" שכל מבטו בעולם הם רק דרך משקפיים הלכתיות. הרב מתאר שם, איך איש ההלכה, שעה שהוא מביט בטבע ורואה מעיין, מיד צפים ועולים בו כל דיוני ההלכה הנוגעים למים, כדיני מקוואות וטבילה. וכשאישה ההלכה - נושא את עיניו אל האופק המערבי או המזרחי, ורואה דמדומי תמה בשקיעתה, את השחר בעלותו או זהרורי שמש בזריחתה, הרי הוא יודע, כי זריחה או שקיעה זו מחדשת בעדו דינים, חובות ומצוות. כגון: זמן קריאת שמע, זמן תפילין ועוד". (איש ההלכה, 28).

כשפגשתי לראשונה כתלמיד את דבריו של הרב סולוביצ'יק, תמהתי בפני רבותי, האמנם זו דרכה של תורה לראות בכל דבר מוחשי בעולם תזכורת לדיון הלכתי? ותשובתם הייתה: "ודאי שלא... זו אינה דרכם של רבים אלא של יחידי סגולה בלבד... היום כבר לא פוגשים עובדי ה' כאלו, שאין להם בעולם אלא "ד' אמות של הלכה"...". ר' דויד, יותר מפעם, רציתי לשוב לרבותי ולומר להם: "מצאתי!... מצאתי מישהו בדיוק כזה!... מצאתי את "איש ההלכה"!... מצאתי אותך...".

"אם כל הימים דיו, וכל הקנים קולמוסין, וכל בני אדם לבלרין", אינן יכולין לכתוב כל מה ששאלת, דרשת וחקרת לדעת ולעמוד על טיבה של ההלכה. במהלך השנים האחרונות, נשאלתי על ידך עשרות רבות של שאלות בהלכה. לא היה תחום שלא נשאלתי על ידך, בהלכות תפילה, שבת, כשרות, שאלות בתחום בין ישראל לעמים, הלכות חגים, צומות ובהלכות תרומות ומעשרות התחום שכה אהבת ועוד ועוד. מעבר לשאלותיך המאתגרות, היו שאלות רבות שגם אחרי שהייתי משיב לך, את התשובה הכמעט קבועה: "ר' דויד זה בסדר גמור, אין צורך שתחמיר על עצמך, זה ממש בסדר ומותר על פי ההלכה", לא היית מוותר לי, והיית שב ושואל אותי פעם נוספת בדיוק את אותה השאלה. רק כדי לוודא שאכן הדבר, באמת, אבל באמת, מותר מבחינה הלכתית. כשערב אחד ישבתי במשרדי, בימי ניסן ואתה היית בביתך הצנוע שהזכיר לי תמיד את המשנה באבות (ו, ד) על "כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה ועל הארץ אתה ישן...". שמעתי אותך, סופר את ספירת העומר, של אותו יום פעם אחר פעם, פעם אחר פעם, תוך רצון לדייק באופן המוחלט ביותר בהגייה הנכונה של כל אות כדי לצאת ידי חובה. רק אז למעשה הבנתי שזו דרכך. יראת שמים, תרתי משמע. יראה של ממש מחשש שמא תעשה מעשה, או תאמר ברכה שלא באופן ההלכתי הראוי. לכן כשבקרנו אותך לאחרונה בבית החולים, לא הופתענו כלל לשמוע, איך דרשת מבית החולים ולא ויתרת כדי שיאפשרו לך להדליק את נרות החנוכה, לא פחות מאשר בסמוך למיטתך...

חז"ל בתלמוד במסכת יומא (נה), מספרים על דו שיח תובעני בין בית דין של מעלה לבין שלושה אנשים: עני, עשיר ורשע שבאים לדין לאחר פטירתם. כולם נדרשים לשאלה: מפני מה לא עסקתם בתורה? וכולם משיבים תשובות שונות ומתחמקות. וחז"ל שם מתארים איך מציבים בפני כל אחד מהם מודל שחוה קושי זהה לשלו ולמרות זאת עסק בתורה, והמדרש חותם במילים: "נמצא הלל הזקן מחייב את העניים, ר' אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, ויוסף הצדיק מחייב את הרשעים". אילולי דמסתפינא, אילולי הייתי ירא, הייתי אומר באותו מטבע לשון: נמצא ר' דויד מחייב את כולנו... בעולם בו רבים מתבוננים על עולם ההלכה כעל מכשול, המציק למהלך החיים השוטף, מכשול אותו יש לעקוף בכל דרך שהיא, זכית אתה דוד, ללמד אותנו שיעור חשוב על איך להתבונן על ההלכה כעל הזדמנות. כעל מתנה יקרה אותה יש לאחוז בכל הכוח, בכל עת ובכל שעה, לבל תישמט מידינו, או בדימויו של בעל התניא (א, ד), לימדת אותנו איך לראות בהלכה הזדמנות יקרה לחבק את מלכו של עולם.

לא פעם בקשת לשתף ברעיונות שונים אותם הגדרת "כענייני השקפה", כשבהגדרתך זו הסברת לי, שאלו לא שאלות בהלכה. מבין נושאי "ההשקפה" כהגדרתך, שהיית שואל, צפה לא פעם דאגה קיומית לשלום מטפליך. שעה שהיית שומע במדינה קולות שונים שהיו קוראים לפגיעה כזו או אחרת בנכרים, היית שואל ומוודא מתוך דאגה של ממש, שלמטפליך המסורים, ראובן ומתיו, לא נשקפת חלילה כל סכנה. לא אשכח את היום לפני מספר שנים, שבו קראת לי, לדירתך. כמעט בטקס רשמי בקשת להעביר לידי את הרישום והאחריות על מטבעות חילול מעשר שני. "אני מרגיש שלא אוכל בתקופה הקרובה לקחת על עצמי אחריות ציבורית", כך אמרת לי. יצאתי מדירתך. והלב נצבט. אך כששבת וראיתך שכוחותיך שבים, שמחתי ואמרתי לעצמי, אכן "קווי ה' יחליפו כח".

שנים חלפו, וידעת עליות ומורדות במצבך הבריאותי. בשבוע שעבר, ביום שני, זכיתי לראותך בדירתך. שבת מבית החולים עייף. הביקור היה קצר. אמרת תודה ונפרדת לשלום... במהלך השבת, בשעה ששבו גווילי החומש שנחתם לארון הקודש, נתבשרנו שאתה נתבקשת לישיבה של מעלה...

ופתאום הלב נצבט... מי ישב שבעה? מי יקרע קריעה על הסתלקותך?...

ומיד צפה ועלתה דמותו של חכם המשנה, שמואל הקטן שלא זכה לבנים - "וכשמת שמואל הקטן תלו מפתחו ופנקסו בארונו, מפני שלא היה לו בן, והיה רבן גמליאל הזקן ורבי אלעזר בן עזריה מספידין עליו ואומרין: על זה נאה לבכות, על זה נאה להתאבל. מלכים מתים ומניחים כתריהם לבניהם, עשירים מתים ומניחים עושר לבניהם; שמואל הקטן (שלא זכה לבן) נטל כל החמודות שבעולם והלך לו" (שמחות, ח). ודמותו של חכם המשנה, נשזרה בדבריו של רב יהודה, בתלמוד במסכת שבת, שמכריע: "מת שאין לו מנחמים, שאין לו קרובים האבלים עליו שיצטרכו לנחמם, הולכים עשרה בני אדם ויושבים במקומו, במקום שבו נפטר, כל שבעת הימים ומקבלים עליו ניחומים מפני כבודו של מת. ומספרת הגמרא על שכנו של רב יהודה שמת ולא היו מנחמין, וכל יום מימי השבעה היה רב יהודה לוקח עשרה אנשים והיו יושבים בביתו של הנפטר. לאחר השבעה, מספר התלמוד, נראה לו הנפטר בחלום ואמר לו: "רב יהודה, תנוח דעתך שהנחת את דעתי" ... (שבת, קנב) גם אנו, חברי קהילת שלוחות, במהלך השבעה נפקוד את ביתך. נקרא תהילים, נתפלל ונלמד משניות לעילוי נשמתך. אנחנו משפחתך... הכל כאן קרוביך...

כמשפחתך, כשליח שלך דוד, אני מבקש להודות בשמך למטפליך הקרובים והאהובים עלי, עומאר, ראובן ומתיו, לצוות המרפאה והרפואה המסורים בשלוחות שליוו אותך כל השנים, לצוות בית החולים שטיפל בך, ואחרונים חביבים ויקרים עד מאוד, שכל כך הערכת ואהבת, אותם חברי שלוחות, שפקדו את ביתך מידי יום ביומו ומידי שבת בשבתו, בדאגה לצרכיך, ברגישות ובאהבה גדולה. אכן "על זה נאה לבכות... על זה נאה להתאבל... מלכים מתים ומניחים כתריהם לבניהם, עשירים מתים ומניחים עושר לבניהם... דוד נטל כל החמודות שבעולם והלך לו"...

היה שלום דוד בן אלזה.

"לְךָ בְּשָׁלוֹם וְתָנוּחַ עַל מְשֻׁכְּבֶיךָ בְּשָׁלוֹם,
וְתַעֲמוֹד לְגוֹרְלֶיךָ לְקֶץ הַיָּמִים...
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. אָמֵן..."

הספר לדוד מיידנר / הרב יוקי מאיר

כאשר אני חושב על דוד מיידנר (או דוֹוִיד מיידנר, כמו שהכל קראו לו), הביטוי שעולה בראשי הוא "נזיר", או מדויק יותר "נזיר א-לקים".

בעולם שבו אנו חיים, כאשר אנחנו צריכים לדאוג מה לעשות עם כמויות הפסולת האדירות שאנחנו מייצרים, מכל כך הרבה צריכת מותרות שמאפיינת אותנו, אדם כמו דוֹוִיד מיידנר הוא נדיר, נדיר מאוד.

הנזיר הוא אדם שפורש מתאוות העולם הזה, ומסתפק בפחות ממה שהוא יכול להשיג. לדוֹוִיד היה אידיאל של הסתפקות במועט. גם כאשר היה יכול בקיבוץ, או מחוצה לו לקבל הרבה יותר. כל מי שביקר בבית שלו, נדהם לראות אדם שהסתפק במינימום שבמינימום. מי שרוצה למצוא את תיאור הבית של דוֹוִיד בתנ"ך, יראה את המפרט שמתכנתת האשה השונמית לאלישע:

וַתֹּאמֶר אֶל אִישָׁהּ הֲיָה נָא יְדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֶ-לְקִים קָדוֹשׁ הוּא עֲבַר עָלֵינוּ תָּמִיד: נַעֲשֶׂה נָא עֲלֵיִת קִיר קִטְנָה וְנָשִׂים לוֹ שֵׁם מְטָה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּכָה וְהָיָה בְּבֵאוֹ אֱלֵינוּ יָסוּר שְׂמָה:

מְטָה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּכָה, הם תיאור די שלם של רכושו של דוֹוִיד מיידנר, ואולי צריך להוסיף גם את הספרים בהם ישב והגה בקול שעות ארוכות.

הביטוי "נזיר א-לקים", לקוח משמשון הגיבור. מי שהכיר את דוֹוִיד בשנותיו האחרונות, ודאי לא יכול היה לנסות לקשר אותו לשמשון הגיבור דווקא. אך מסיפורים של חברים ותיקים, אני יודע, שכאשר עוד קצרו את התבואה במגל ארוך, יכול היה דוֹוִיד לעבוד שעות ארוכות ללא הפסקה, ולהמשיך לקצור, כאשר אחרים התעייפו הרבה לפניו. אני מעריך שגם כאן, ההתמדה לא נבעה דווקא מן הכושר הגופני העדיף שלו, אלא מן האידיאלים שכיוונו את חייו.

בתור אחד בשרשרת הרבנים שזכו לכהן בשלוחות, אני יכול לומר שדוֹוִיד היה נכס לכל רב של הקבוצה. זה התחיל מן השאלות. לדוֹוִיד היו הרבה שאלות. הוא היה חייב להיות בטוח שהוא מקיים את ההלכה בדיוק כמו שצריך, לא בערך, לא ליד ולא קרוב, אלא בדיוק מה שצריך. הוא לא הרפה מן היעד הזה, עד שהשיג תשובה ברורה ומדויקת. זה הכריח אותי, ואני משער שאת כל הרבנים, ללמוד טוב את הנושא הנשאל, והיו הרבה כאלה, ולהכריע בצורה ברורה.

בנוסף לכך, הוא הייתה לו אחריות בנושא הפרשת התרומות והמעשרות בגזר. הוא היה מפריש תרומות ומעשרות, לכל מקרה שבו לא הפרישו בטעות על כמות מסוימת. גם כאן זכיתי לשמוע ממנו שאלות רבות מאוד, על הכמות המדויקת של המטבעות שהוא צריך להחזיק אצלו, ועל הנוסח המדויק של מה שהוא צריך לומר. הוא היה יושב במשך זמן ארוך מאוד, וחוזר על המילים של הנוסח של ההפרשה, פעם אחר פעם, כמי שקורא קריאת שמע, ורוצה לדקדק בכל מילה. אני מוכרח לומר שהרצינות הזו הייתה לי תמיד מקור להרגשה, שגם אם מישהו יטעה פעם בהפרשת התרומות והמעשרות, אני מבוטח.

לצערי הרב, דוֹוִיד היה עירי, ולא השאיר אחריו דור של המשך. אין לכאורה מי שיתאבל עליו. אבל, מצאנו ברמב"ם על פי חז"ל, שישנם אנשים מסוימים, שכלפיהם כל הציבור נחשב קרוב. בין אלה נחשב הנשיא, או המלך. וכך אומר הרמב"ם (אבל ט' ט"ו):

נשיא שמת הכל קורעין עליו, וחולצין שתי הידיים מכאן ומכאן, ובכל בתי מדרשות בטלים, ובני בית הכנסת נכנסין בשבת לבית הכנסת וקוראין שבעה, ולא יטיילו בשוק אלא יושבין משפחות משפחות דווים כל היום.

מבחינה פרוצדוראלית, דוֹוִיד כמובן לא היה נשיא או מלך בקיבוץ, אבל אם נשתמש במאפיין הברור שלו – נזיר א-להים, כמו שאמרנו קודם, נגלה שגם התכונה הזו כלולה בו. הנזיר נקרא כך, לפי חלק מן הפירושים, על שום הנזר (כלומר הכתר) שלו כמו שהתורה אומרת כִּי נִזְר אֶ-לְקִיו עַל רֵאשׁוֹ. במה נחשב הנזיר למלך נושא נזר? על כך עונה האבן עזרא בפירושו לפסוק זה:

ויש אומרים, כי מלת נזיר - מגזרת נזר, והעד כי נזר א-לקיו על ראשו, ואיננו רחוק. דע כי כל בני אדם עבדי תאוות העולם, והמלך האמיתי, שיש לו נזר ועטרת מלכות בראשו, כל מי שהוא חפשי מן התאוות:

אין ספק שאם יש מישהו שהגדרה הזו – חפשי מן התאוות – מתאימה לאורח חייו, זהו דוֹוִיד, המלך האמיתי.

כל אחד מאיתנו שזכה להכיר את האדם הנדיר הזה, יכול אם כן בודאי, להיות שותף באבל הזה, על מי שהיה איתנו, ואיננו עוד.

חשמל ומה השוני?

כפי שהרבה יודעים, מזה תשע שנים אני מתעסקת עם חשבונות החשמל של מגורי החברים והתושבים. השבוע, במקום לקבל פתק לרשום את קריאת מונה החשמל בבתיכם, הסתובבו בין הבתים שני בנים חסונים ויפי-תואר (אני לגמרי אובייקטיבית 😊) לקרוא את המונים.

הרבה שאלו למה וחשבו שזה בא מחוסר אמינות מהרישום של חברים. ואכן, זה לא כך. הסיבות הן:

- לצערי, הרבה חברים ותושבים לא ממלאים את הפתקים (בזמן או בכלל) ולא מכניסים אותם לתא כמבוקש, והרבה זמן מתעסקים בלרוץ אחרי אותם האנשים לקבל את רישום החשמל.
- גם מי שממלא פתק, לפעמים אינו קורא נכון את המונה שדורש ממני קריאה חוזרת – לדוגמא, בטעות גם רושם עשירות או רואה "4" במקום "1" או להפך (הרבה מהמונים נמצאים במקומות חשוכים ואפשר לטעות).

- יש מונים (בעיקר בשיכון צפון) שנמצאים במקומות גבוהים וקשה להגיע אליהם ע"מ לקרוא אותם, במיוחד למבוגרים שגרים באותם הבתים. אם עד היום חלק מאותם האנשים האלו לא היו מתוקצבים בחשמל, הרי, אם השינוי יעבור בהצבעה ואותם מבוגרים יחליטו להיכנס לשינוי, הם יהיו מתוקצבים גם בחשמל ונצטרך את הקריאה ההתחלתית – וגם בהמשך. ולא רצינו שהם יצטרכו לטפס על סולמות או כיסאות ע"מ לקרוא את המונה.

ואיך יפעל תקציב החשמל בשינוי? עד היום, משפחה קיבלה הקצבה של קו"ש (קילו-וואט שעה, מדידת החשמל) לפי גודל המשפחה, גודל הבית, וגיל (תוספת מגיל 60 – ב"שינוי" זה ישתנה, ומי שעוד לא קיבל את התוספת יקבל אותה רק בגיל פנסיה).

כמו כן כמות הקו"ש בתקציב השתנתה מחדש לחודש לפי העונה – בקיץ יותר, בחורף פחות. ב"שינוי" החישוב של התקציב יהיה אותו הדבר, אבל החלוקה תהיה בשיטה אחרת. אם משפחה, לדוגמא, קיבלה 1200 קו"ש בחודשי הקיץ (5 חודשים), 850 קו"ש בחודש החורף (5 חודשים) ו-400 קו"ש לחודשי מעבר (חודשיים), הרי היא קיבלה 11,050 קו"ש לשנה. מתחילת השינוי אותה משפחה תקבל 921 קו"ש כל חודש (ממוצע של 11,050 קו"ש מחולק ל-12 חודשים). ברשת של המשפחה יכלל הכסף של אותם קו"ש (אם זה 0.50 ₪ לקו"ש אז יקבלו ברשת (תקציב) 460.50 ₪ לחודש (921 קו"ש X 0.50 ₪), ואם, למשל, המחיר הוא 0.42 ₪ לקו"ש, המשפחה תקבל 386.82 ₪ לחודש. בכל מקרה, המחיר לקו"ש שיחושב לרשת (זיכוי לתקציב) יהיה אותו מחיר לחיוב שימוש החשמל.

בעבר (וזוהו כולל החשבונות האחרונות של 2012), פעם בארבעה חודשים משפחות בהקצבת חשמל קיבלו חשבון חשמל, והרוב הגדול קיבלו זיכוי (בין 85-92% מהמשפחות הצליחו לחסוך בחשמל מכיוון שהתקציב הוא יחסי נדיב ומראש לוקח בחשבון מצבים "חריגים" (למשל: עובדי לילה שנמצאים ביום בבית, אנשים שעובדים מהבית או נמצאים בבית בחופשות בחודשי הקיץ, אורחים רבים, וכו'). מתחילת ה"שינוי" משפחות יקבלו תוספת לרשת (כמו זיכוי בתקציב) כל חודש לפי ממוצע שנתי, ופעם בחודשיים (ולא ארבעה חודשים) יקבלו חשבון לשלם – חיוב חשמל. כך, למשל, אותה משפחה שמדובר לעיל, אם היא השתמשה **בדיוק** בסכום שמתוקצב לה, תקבל ברשת (תוספת לתקציב) 460.50 ₪ בינואר ו 460.50 ₪ בפברואר (לפי 0.50 ₪ לקו"ש) ויקבל חיוב של 921.00 ₪ בפברואר.

אשמח לענות לכל שאלה בנושא תקציב החשמל. בהזדמנות זאת, אני מבקשת שכל מי שמחמם את ביתו בתנור גז, נא להודיע לי או לגדעון לוטן.

ותזכרו: חיסכון בחשמל הוא חיסכון כספי וגם חיסכון באנרגיה של מדינת ישראל!

בת-שבע לרנר.

מהמרפאה

ביום שלישי הקרוב כ"ו טבת (8.1) המרפאה תהיה פתוחה לצורך בדיקות וקבלת אחות בין השעות 7.00-9.00 בלבד. אח"כ המרפאה תהיה סגורה עקב בקורת משרד הבריאות.

במספר מילים

תזכורת - ניתן עדיין להצביע במוצש"ק בין השעות 20:00 – 20:30 בחדר מזכירת הפנים.

שבת - שלום

